

Vergaderjaar 1983–1984

18 301

Overeenkomst met India inzake technische samenwerking, met Bijlage; New Delhi, 13 december 1983

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 26 maart 1984. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 25 april 1984.

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 23 maart 1984

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet¹, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 13 december 1983 te New Delhi tot stand gekomen Overeenkomst inzake technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek India, met Bijlage (Trb. 1984, 18)².

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, (1) (a) G.W. en art. 61, (3), G.W. 1972

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek

Inleiding

Nederland onderhoudt al sedert 1962 een intensieve ontwikkelingssamenwerkingsrelatie met India. Tot het eind van de jaren zeventig werd voornamelijk financiële hulp gegeven welke grotendeels bestond uit de financiering van goederenleveranties.

Sedert een aantal jaren echter worden in toenemende mate grote projecten gefinancierd welke een intensieve begeleiding vanuit Nederland vergen. Daarnaast wordt technische assistentie gegeven en vindt samenwerking plaats tussen Nederlandse en Indiase instituten. Deze intensivering van de samenwerking heeft tot gevolg dat meer Nederlandse deskundigen voor korte of lange perioden in India verblijven en dat goederenleveranties in het kader van technische hulpprojecten zullen toenemen. Het ligt in de verwachting dat, mede ten gevolge van een beleid gericht op verbreding van de betrekkingen met India op velerlei terreinen, het aantal activiteiten gefinancierd uit technische hulpfondsen zal toenemen.

Evenals de Overeenkomst voor economische en technische samenwerking die eerder ter goedkeuring werd overgelegd¹, moet ook de nu voorliggende overeenkomst gezien worden als een kader waarbinnen de bilaterale betrekkingen met India verbreed en versterkt kunnen worden. Waar echter eerstgenoemde overeenkomst het kader aangeeft voor de versterking van de economische en technologische samenwerking in breder verband, betreft de Overeenkomst inzake technische samenwerking louter de technische assistentie aan India in het kader van ontwikkelings samenwerking.

Tussen 1962 en 1979 was het totale bedrag dat aan de bilaterale technische hulp aan India (categorie I) werd besteed ca. f 18 mln. Voor de jaren 1980 tot en met 1983 bedroeg deze hulp in totaal f 36 mln. Het bedrag dat in de komende jaren aan technische hulp zal worden uitgegeven zal in dezelfde orde van grootte liggen als dat van de afgelopen 4 jaar. Daarnaast vinden in beperkte mate activiteiten plaats lastens andere hulpcategorieën, zoals hulp aan arme groepen (categorie III-c), en projecten in het kader van het onderzoeks- en internationaal onderwijsprogramma (categorieën VIa en VIc). In de toekomst kunnen ook projecten in het kader van het energieprogramma (categorie III-d) worden verwacht. (De hiervoor vermelde categorieën refereren aan het gestelde in hoofdstuk VII van de memorie van toelichting behorende bij hoofdstuk V van de rijksbegroting voor het jaar 1983 (Departement van Buitenlandse Zaken) (kamerstukken Tweede Kamer, 1982-1983, 17 600)).

De voorliggende raamovereenkomst is bedoeld om door algemene clausules op gebieden als belastingen, vrijwaringen e.d., afspraken voor toekomstige technische samenwerking vast te leggen, waardoor een vlottere gang van zaken bij de uitzending van deskundigen en de invoer van projectgoederen mogelijk zal zijn.

De overeenkomst

De tekst en de vorm van de overeenkomst wijken enigszins af van andere raamovereenkomsten, omdat van Indiase zijde nogal sterk aan de eigen voorstellen werd gehecht. Wel worden in artikel 2 uiteraard projecten van technische samenwerking voorzien, waartoe de bevoegde autoriteiten van beide landen kunnen besluiten ter uitvoering van de overeenkomst. Aard en omvang van deze projecten zullen worden vastgelegd in zogenaamde administratieve akkoorden tussen bovenbedoelde autoriteiten. Deze administratieve akkoorden, welke het karakter hebben van uitvoeringsovereenkomsten van de overeenkomst, zullen op grond van de desbetreffende bepalingen van de Grondwet² niet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeven, alvorens in werking te kunnen treden.

¹ Kamerstukken Tweede Kamer, 1983-1984, 18 014 (R 1235), nrs. 3 t/m 5

² Add. art. XXI (1) (b) Gw. j^o art. 62 (1) (b) Gw. 1972

De door de Indiase regering te verlenen faciliteiten en voorrechten zijn opgenomen in een bijlage bij de overeenkomst. Zij zijn meer gespecificeerd dan in andere raamovereenkomsten het geval is, terwijl daarentegen een bepaling dat de door Nederland uitgezonden deskundigen worden gevrijwaard tegen rechtsvervolging op grond van uitingen, gedaan in het kader van hun functie, ontbreekt. De reden hiervoor is dat een dergelijke bepaling volgens de Indiase autoriteiten niet te verenigen is met het bepaalde in artikel 3, dat de door Nederland uitgezonden deskundigen de in India geldende wetten en voorschriften in acht zullen nemen. Bovendien wezen zij erop dat de Indiase regering in artikel 5 een in algemene termen gestelde vrijwaringsverplichting op zich neemt, welke zich uitstrekt tot immateriële schade. Verder uitstel om nog langer te trachten deze kwestie te regelen op de gebruikelijke wijze werd niet opportuun geacht, te meer daar met de Indiase autoriteiten geen slechte ervaringen zijn opgedaan met betrekking tot eerder in het kader van de ontwikkelingssamenwerking uitgezonden Nederlandse adviseurs.

In de overeenkomst (artikel 6) is wel de gebruikelijke bepaling opgenomen inzake de overdracht van de eigendom van goederen door de Nederlandse regering aan de Indiase regering, waarbij de eigendom overigens op voorstel van de Indiase autoriteiten reeds bij aankomst van de goederen in India overgaat.

De overeenkomst heeft een looptijd van 5 jaar en wordt vervolgens automatisch verlengd, zoals in het geval van overeenkomsten met concentratielanden voor de Nederlandse bilaterale hulpverlening gebruikelijk is.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De minister voor Ontwikkelingssamenwerking,
E. M. Schoo

De staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
W. F. van Eekelen

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.